

عضو هیأت مذاکره‌کننده‌ی دولت:

مشروعیت دینی جنگ را از گروه طالبان گرفته‌ایم

اطلاعات روز: محمدرسول طالب، عضو هیأت مذاکره‌کننده‌ی جمهوری اسلامی افغانستان می‌گوید که این هیأت مشروعیت دینی جنگ را...

صفحه ۲

اتحادیه اروپا:

خروج نیروهای خارجی از افغانستان بر اساس شرایط انجام می‌شود

صفحه ۲

وزارت صحت عامه:

افغانستان توانایی تامین واکسن مورد نیاز برای تمامی شهروندان کشور را دارد

صفحه ۳

چرا ما با تجارب

صلح جهانی بیگانه‌ایم؟

صفحه ۸

یادداشت روز

فساد در بودجه کرونا؛ عاملان محاکمه شوند

سفارت ایالات متحده آمریکا در کابل روز جمعه با اشاره به سوءاستفاده‌های مقام‌های دولتی افغانستان از بودجه اختصاصی مبارزه با ویروس کرونا، از این مقام‌ها خواست که از فساد دست بردارند زیرا قانون‌شکنی آن‌ها افغان‌ها را نه تنها از لحاظ مالی ضربه زده است بلکه دسترسی به خدمات صحی لازم و حیاتی را نیز به تأخیر انداخته است. این سفارت اتهام‌های فساد در مصرف بودجه‌ی اختصاص یافته برای مبارزه با کرونا را قانون‌شکنی خوانده از مقام‌های افغانستان خواسته است که فساد را متوقف کنند.

سفارت امریکا در حالی خواهان توقف فساد در بودجه اختصاصی مبارزه با ویروس کرونا شده است که به تازگی اداره عالی بازرسی ریاست جمهوری افغانستان گفته است که ۲۲۳ مسئول حکومتی را در ولایات و ۹ مسئول حکومتی را در کابل در پیوند به فساد در بودجه مبارزه با ویروس کرونا به دادستانی کل معرفی کرده است. این اداره گفته است که این افراد شامل مقام‌های بلندپایه‌ی حکومتی، والی‌های ولایات و کارمندان رده‌های پایین ادارات محلی در ولایات اند...

۲

معاون دوم ریاست جمهوری

صلحی که به لغو نظام جمهوری و قانون اساسی منجر شود، خشونت‌ها را افزایش می‌دهد

۲

ترجمه

رهبران القاعده در ایران چه می‌کنند؟

داده‌اند. او گفت که تهران در سال ۲۰۱۵ «تصمیم گرفت به القاعده اجازه دهد پایگاه عملیاتی جدیدش را» در خاک ایران تأسیس کند و اکنون این سازمان تروریستی «زیر پوسته محافظتی سخت رژیم ایران فعالیت می‌کند.» پومپئو اولین چهره سیاسی امریکایی (یا تحلیل‌گر و صاحب‌نظر) نیست که ایران را به | صفحه ۴

در ۱۲ جنوری سال جاری «مایک پومپئو»، وزیر خارجه پیشین ایالات متحده با سخنرانی در «کلوب ملی مطبوعات» امریکا در واشنگتن دی‌سی ایران را متهم کرد که به «خانه جدید» القاعده بدل شده است. پومپئو مدعی شد که ایران و القاعده پس از سه دهه همکاری، در سال‌های اخیر روابطشان را به سطح جدیدی ارتقا

تحلیل

دیپلماسی افغانستان؛

چند روایت فراتر از «کابلی والا»

روز سه‌شنبه، ۲۱ دلو، دومین پروژه بزرگ هند و افغانستان به امضا رسید. امضای پروژه بند شاه‌توت میان محترم محمدحنیف اتمر، وزیر امور خارجه کشور و آقای جیشنکر، وزیر امور خارجه هند در حضور جلالتماب محمدآشرف غنی، رئیس‌جمهوری | صفحه ۵

تحلیل

تأملی بر گزارش غیرمسلسکی کمیسیون حقوق بشر از «جنایت ضدبشری» در بهسود

کمیسیون حقوق بشر یک نهاد مستقل حقوقی ملی است که وظایف اصلی آن حمایت از حقوق بشر، نظارت بر رعایت حقوق بشر، نظارت از وضعیت و چگونگی دسترسی افراد به حقوق و آزادی‌های بشری در افغانستان است. این کمیسیون مسئولیت دارد که موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه را با رعایت اصل بی‌طرفی، اصل عدالت و حمایت از حقوق بشر، بررسی و مستندسازی کند و یافته‌های خودش را در مورد «نقض اصول حقوق بشر و قوانین حقوق بشری و حقوق بشردوستانه»، به نهادهای عدلی و قضایی برای پی‌گیری و تعقیب متهمان و عاملان آن، قرار دهد. بنابراین، تهیه گزارش جامع، مسلسلی و مطابق با ضوابط قانونی و اصول حقوقی و...

۳

فروش ویژه

شروع سال تحصیلی ۱۴۰۰ با کتاب‌های کمک آموزشی هشت با
ویژه کودکان و مکاتب از صنف اول الی صنف شش

انتشارات کودکان؛ ناشر پیشرو در انتشار کتاب و مواد آموزشی برای کودکان و مکاتب

فروشگاه مرکزی: کارن، کاره ۴، چهارراه بل سبز، مارکت تجاری «ملی» مجتمع کتابستان منزل لول، انتشارات و فروشگاه کودکان

تلفن: ۷۷۹۹۲۶۳۳ | ۷۷۹۹۲۱۵۸ | ۷۷۶۶۲۹۰۲۰ | ۷۸۸۳۶۰۹۲

ادرس نمایندگی های ولایات

نماینده‌گی ۱ مزار شریف: جاده زرنش (کوچه بابا ابراهیم) نزدیک مدرسه سلطانیه، پوستان فرهنگی ابق فردا | ۷۸۶۳۱۲۸۹۹ | ۷۷۸۸۱۸۰۰۰۰

نماینده‌گی ۲ مزار شریف: نمائندگان بین‌المللی دانشی کتاب معارف، مقابل کتابفروشی سفلی | ۷۷۷۹۰۰۹۲۹

نماینده‌گی ۱ هرات: جبرئیل، چهارده منری بالا، زمری سوبر گولا، کنایسرای جمهوری | ۷۸۸۷۶۶۷۶ | ۷۸۳۸۲۹۸۲۳

نماینده‌گی ۲ هرات: چوک گله، جنب کتابخانه جامع، انتشارات «اروایی» | ۷۷۱۹-۷۷۹۴ | ۷۷۱۶۶۰۷۸۱

نماینده‌گی ناسیان: بازار دایجان، جوار مارکت سنتری و میوه فروشی، کتابفروشی معرفت | ۷۷۴۹۰۰۳۰ | ۷۷۴۹۰۰۰۹ | ۷۳۰۶۶۰۰۰

ادامه‌یادداشت‌روز

بسیاری از افراد معرفی شده به دادستانی کل متهم به سوءاستفاده از صلاحیت‌های وظیفوی، سوءاستفاده از منابع و حیفاومیل بودجه اختصاصی مبارزه با ویروس کرونا اند. در میان این افراد وزیر پیشین وزارت صحت عامه و چهار معاون پیشین و برحال این وزارت نیز شامل اند. پس از شیوع ویروس کرونا در افغانستان، کمک‌های نقدی و غیرنقدی زیادی از سوی کشورها و سازمان‌های جهانی به این کشور صورت گرفت. حکومت افغانستان نیز طرزالعمل ویژه‌ای برای مصرف بودجه اختصاصی مبارزه با ویروس کرونا تهیه کرد اما با آن‌هم فساد در چگونگی مصرف این بودجه گسترده است. براساس آمار اداره عالی بازرسی که پرونده‌های مرتبط به مصرف بودجه کرونا را بررسی کرده است، بودجه‌ی اختصاص‌یافته برای مبارزه با کرونا در ولایات در معرض فساد قرار داشته و از دید این اداره، به ارزش ۳۲۰ میلیون و ۳۵۴ هزار و ۹۱۲ افغانی بالاتر از نرخ بازار، تجهیزات و دارو خریداری شده است. علاوه بر این، مقام‌های حکومتی از این بودجه خریداری‌های غیرمرتبط نیز انجام داده‌اند.

ویروس کرونا آسیب‌های اقتصادی و صحتی زیادی را به افغانستان وارد کرد. براساس گفته‌های رییس جمهور غنی، ۹۰ درصد مردم زیر خط فقر زندگی می‌کنند. علاوه بر فقر، جنگ و ناامنی نیز بر مشکلات مردم افزوده است. وقتی ویروس کرونا شیوع کرد، بسیاری‌ها گمان می‌کردند که افغانستان پس از این پاندمی عالم‌گیر برآمده نمی‌تواند. در چنین حالتی هنوز مقام‌های حکومتی در افغانستان از صلاحیت‌های خود سوءاستفاده کرده و بودجه‌ای را که برای نجات جان افغان‌ها اختصاص داده شده بود، حیفاومیل کرده‌اند.

هرچند نام دولت افغانستان سال‌هاست که با فساد گره خورده است و رهبری حکومت افغانستان نیز در مهار فساد نمره‌ی ناکامی کسب می‌کند، اما در خصوص فساد در بودجه کرونا توجه به نکات ذیل اهمیت بسیار دارد.

نخست، حکومت افغانستان و نهادهای عدلی و قضایی کشور بایستی با هیچ مقام فاسد مدارا نکنند. مقام‌هایی که مورد اتهام قرار دارند و پرونده‌ی فساد آن‌ها به دادستانی کل سپرده شده است، باید هرچه زودتر محاکمه شوند. مقام‌هایی که در سخت‌ترین شرایط ممکن بودجه اختصاص یافته برای فراهم‌سازی خدمات صحتی را که حق اساسی تمام شهروندان است، حیفاومیل کرده‌اند سزاوار بند و زندان اند.

دوم، حکومت و نهادهای عدلی و قضایی بایستی بدون هیچ نوع ملاحظه‌ای مقام‌هایی که متهم به اختلاس در بودجه اختصاصی مبارزه با ویروس کرونا، نقض قانون و متهم به سوءمدیریت اند، را محاکمه کند. رهبری حکومت افغانستان همواره با فساد مبارزه‌ی گزینشی داشته است. افراد حلقه‌ای خودی همواره تقدیرنامه و مدال دریافت کرده‌اند و غیرخودی‌ها محاکمه شده‌اند. نمونه‌ی برجسته در میان افراد معرفی شده به دادستانی کل وحید مجروح، سرپرست وزارت صحت عامه افغانستان است. حکومت افغانستان فیروزالدین فیروز، وزیر پیشین صحت عامه و سه معاون پیشین این وزارت را به دلیل مشکلات در امر ارایه خدمات صحتی و ادعاهای فساد در بودجه کرونا برکنار کرد. وحید مجروح نیز هم‌پرونده‌ی این افراد است. براساس گفته‌های دادستانی کل، پرونده‌ی وزیر پیشین صحت عامه و معاونان پیشین و برحال این وزارت زیر بررسی دادستان‌ها است. اما رییس جمهور افغانستان به تازگی وحید مجروح را به‌حیث سرپرست وزارت صحت عامه معرفی کرده است.

اطلاعات روز: سرور دانش، معاون دوم ریاست‌جمهوری می‌گوید در صورتی که روند صلح افغانستان به انحلال و لغو نظام جمهوری اسلامی و قانون اساسی این کشور منجر شود، صلح واقعی را در پی نخواهد داشت و ممکن است خشونت‌ها به انواع و اشکال مختلف ادامه یابد.

آقای دانش که دیروز (جمعه، ۲۴ دلو) در مراسم اولین سالیاد محمدباقر محقق، فرزند محمد محقق در کابل صحبت می‌کرد، گفت که ادامه‌ی نظام سیاسی کنونی افغانستان و قانون اساسی ضامن بقا و تداوم ثبات و صلح در افغانستان است.

دانش همچنان گفت که انحلال نظام به این معنا است که مردم افغانستان باید نظام مورد نظر طالبان و یا امارت اسلامی را بپذیرند، درحالی که هیچ کسی به‌شمول متحدان افغانستان و کشورهای همسایه

چنین نظامی را تحمل کرده نمی‌توانند. او در مورد طرح حکومت موقت نیز گفت که این طرح به معنای بازگشت به گذشته و فروپاشی نظام است. به گفته‌ی او، حکومت موقت در شرایطی خوب است که کشور شاهد یک نوعی از فروپاشی و انحلال نظام باشد.

معاون دوم ریاست‌جمهوری بر حفظ انسجام سیاسی و تحکیم وحدت ملی افغانستان تأکید کرد و آن‌را یک ضرورت حیاتی خواند. آقای دانش گفت که هر گونه شکاف بین مردم افغانستان خطرناک‌تر از جنگ است و افغانستان را یک‌بار دیگر در سراسیمی سقوط قرار خواهد داد.

سرور دانش در بخشی از صحبت‌هایش افزود که مذاکرات میان هیأت‌های مذاکره‌کننده‌ی جمهوری اسلامی افغانستان و گروه طالبان در حالت نسبی بُن‌بست قرار گرفته است.

صلحی که به لغو نظام جمهوری و قانون اساسی منجر شود، خشونت‌ها را افزایش می‌دهد

در این مراسم شماری دیگر از رهبران سیاسی نیز سخنرانی کردند. محمدکریم خلیلی، رهبر حزب وحدت اسلامی افغانستان گفت که فرصت خوبی برای تأمین صلح در کشور و ختم جنگ و خون‌ریزی فراهم شده و باید از آن به نفع مردم افغانستان استفاده شود.

محمد محقق، مشاور ارشد رییس‌جمهور اشرف غنی و رهبر حزب وحدت اسلامی مردم افغانستان نیز گفت که تمام مردم افغانستان در آرزوی صلح هستند و افغانستان نباید یک‌بار دیگر در باتلاق جنگ داخلی سقوط کند.

آقای محقق همچنان گفت که فرماندهان طالبان از شمال کشور برای فراگیری آموزش‌های نظامی به پاکستان رفته‌اند. او از دولت خواست که آمادگی جنگ با طالبان و دفاع از کشور را داشته باشد.

آقای دانش گفت که طالبان برای تأمین صلح در کشور از خود صداقت و جدیت نشان نداده و تعهدات امریکا و طالبان برای کاهش خشونت‌ها نیز عملی نشده است. او علاوه کرد که زلمی خلیل‌زاد، نماینده‌ی ویژه‌ی امریکا در امور صلح افغانستان در نشست‌ی که رییس‌جمهور و شماری از رهبران سیاسی در آن حضور داشتند، با لحن تهدیدآمیز گفته بود در صورتی که ۴۰۰ زندانی خطرناک طالبان رها نشوند، خشونت‌ها تشدید می‌شود.

با این حال، معاون دوم ریاست‌جمهوری گفت که حکومت افغانستان براساس فیصله‌ی لویه‌جرگه‌ی مشورتی صلح، این تعداد زندانیان طالبان را رها کرد، اما نه تنها که خشونت‌ها کاهش نیافت، بلکه از آن زمان تا کنون موجی از خشونت‌ها در بخش‌های مختلف کشور در جریان است.

سفارت امریکا از مقام‌های افغانستان خواست که فساد را متوقف کنند

مبارزه با کرونا در ولایات در معرض فساد قرار داشته و ۲۲۲ مسئول ولایتی و همچنان نُه مسئول در مرکز در پیوند به فساد در مصرف بودجه‌ی کرونا به دادستانی معرفی شده‌اند.

غزال حارس، بازرس ریاست‌جمهوری در برنامه‌ی حساب‌دهی دولت به ملت همچنان گفته بود که این تعداد افراد در پیوند به خریداری‌های غیرمرتبط، خریداری‌های بالاتر از نرخ بازار، غفلت وظیفوی و... به دادستانی کل معرفی شده‌اند.

او توضیح داده بود که در ۲۴ ولایت، به ارزش ۳۳۰ میلیون و ۳۵۴ هزار و ۹۱۲ افغانی بالاتر از نرخ بازار، تجهیزات و دارو خریداری شده و به ارزش ۴۷ میلیون و ۲۱۳ هزار و ۱۸۲ افغانی نیز از بودجه‌ی اختصاص‌یافته کرونا خریداری‌های غیرمرتبط صورت گرفته است.

اطلاعات روز: سفارت امریکا در کابل اتهام‌های فساد در مصرف بودجه‌ی اختصاص‌یافته برای مبارزه با کرونا را قانون‌شکنی خوانده از مقام‌های افغانستان خواسته است که فساد را متوقف کنند.

سفارت امریکا دیروز (جمعه، ۲۴ دلو) در توییتی نوشته است که ده‌ها مقام دولت افغانستان در رابطه به سوءاستفاده از بودجه‌ی اختصاص‌یافته برای مبارزه با ویروس کرونا به دادستانی کل معرفی شده‌اند.

این سفارت همچنان نوشته است: «این قانون‌شکنی، افغان‌ها را نه تنها از لحاظ مالی ضربه زد، بلکه دسترسی به خدمات صحتی لازم و حیاتی را نیز به تأخیر مواجه ساخت. فساد را متوقف سازید.»

اداره‌ی بازرس ریاست‌جمهوری در ۱۹ دلو اعلام کرد که بودجه‌ی اختصاص‌یافته برای

عضو هیأت مذاکره‌کننده‌ی دولت:

مشروعیت دینی جنگ را از گروه طالبان گرفته‌ایم

مذاکره‌کننده‌ی دولت نیز در اولویت قرار دارد. او اما گفت که آتش‌بس در آخرین فهرست آجندای هیأت طالبان قرار دارد و با توجه به این تفاوت، راه رسیدن به صلح طولانی، پیچیده و مشکل است.

آقای طالب با اشاره به طرح حکومت موقت، همچنان گفت که اعضای هیأت مذاکره‌کننده‌ی دولت تلاش می‌کند در مسیر مذاکرات، از کشاندن کشور به سوی هرج‌ومرج و انقطاع سیاسی پرهیز کنند.

محمدرسول طالب درحالی از گرفتن مشروعیت دینی جنگ از گروه طالبان سخن گفته است که پیش از این نیز علمای دین در افغانستان و شماری دیگر از کشورهای اسلامی و همچنان اتحادیه علمای دین جهان اسلامی، جنگ افغانستان را فاقد مشروعیت دینی خوانده‌اند.

محمدرسول طالب در مورد زمان‌گیر شدن توافق روی طرزالعمل مذاکرات در دور اول مذاکره نیز گفته است که طالبان بر توافق‌نامه‌ی دوحه به‌عنوان مبنای پیشبرد مذاکرات تأکید داشتند. او تأکید کرد

در صورتی که توافق‌نامه‌ی دوحه مبنای پیشبرد مذاکرات می‌شد، دموکراسی، حقوق شهروندی و عدالت وجود نمی‌داشت.

به گفته‌ی او، هیأت مذاکره‌کننده‌ی جمهوری اسلامی افغانستان با حوصله‌مندی، طالبان را وادار کرد تا خواست مردم افغانستان را نیز به‌عنوان اساس مذاکرات بپذیرند؛ موضوعی که آقای طالب از آن به‌عنوان یک دست‌آورد بزرگ یاد کرده است.

این عضو هیأت مذاکره‌کننده‌ی جمهوری اسلامی افغانستان در این نشست مردمی گفته است که آتش‌بس اولین خواست مردم افغانستان است و در آجندای هیأت

این عضو هیأت مذاکره‌کننده‌ی جمهوری اسلامی افغانستان گفته است که شرایط افغانستان و جهان و توافق‌نامه‌ی دوحه، هزینه‌ی جنگ را برای طالبان سنگین و گزاف کرده است.

به گفته‌ی طالب، در صورتی که نیروهای خارجی در ماه می از افغانستان خارج نشوند، طالبان با دو گزینه؛ یکی پذیرش حضور نیروهای خارجی و دوم ادامه‌ی جنگ در برابر آنان روبه‌رو خواهند شد که انتخاب هر یک از این دو گزینه برای طالبان دشوار است.

او حضور هیأت مذاکره‌کننده‌ی جمهوری اسلامی افغانستان در دوحه را به نفع مردم و کشور دانسته اما در عین حال، تأکید کرده است که آنان منتظر سیاست و پالیسی‌های کشور دیگری نیستند تا پس از آن مذاکره کنند.

اطلاعات روز: محمدرسول طالب، عضو هیأت مذاکره‌کننده‌ی جمهوری اسلامی افغانستان می‌گوید که این هیأت مشروعیت دینی جنگ را از گروه طالبان گرفته است. آقای طالب که اخیرا از دوحه به کابل برگشته، دو روز پیش (پنج‌شنبه، ۲۳ دلو) در یک نشست مردمی گفته است: «ادامه‌ی جنگ بدون توجیه دینی طالبان را به جنگ‌جوی غیرمسئول تبدیل می‌کند. طالبان جریان عقیدتی است که براساس مشروعیت دینی می‌جنگند، اما ما مشروعیت دینی جنگ را از طالبان گرفتیم.»

به گفته‌ی طالب، هیأت مذاکره‌کننده‌ی جمهوری اسلامی افغانستان از هیأت مذاکره‌کننده‌ی طالبان خواست که در مورد حلال و حرام بودن جنگ افغانستان بحث کند، اما هیأت طالبان حاضر نشده است.

در شبانه‌روز گذشته سه مریض کووید۱۹ در افغانستان جان داده‌اند

براساس معلومات وزارت صحت عامه، در بیست‌وچهار ساعت گذشته سه مورد مرگ ناشی از کرونا در ولایت هرات به ثبت رسیده است. شمار مجموعی فوتی‌های ناشی از مریضی کووید۱۹ در افغانستان تا دیروز به دوهزار و ۴۲۷ نفر رسیده است.

همچنان، در یک شبانه‌روز گذشته ۱۱۱ مریض کووید۱۹ در ولایت‌های کابل، هرات، قندهار و هلمند بهبود یافته‌اند. به این ترتیب، شمار بهبودیافتگان ویروس کرونا در کشور به ۴۸ هزار و ۳۹۰ نفر افزایش یافته است.

اتحادیه اروپا:

خروج نیروهای خارجی از افغانستان براساس شرایط انجام می‌شود

خواهد کرد. پیش از آن، جنرال مک کنزی، فرمانده سنتکام (ستاد فرماندهی مرکزی امریکا) نیز گفته بود که خروج نیروهای امریکایی از افغانستان باید مبتنی بر شرایط باشد.

در مقابل، گروه طالبان بر خروج نیروهای خارجی از افغانستان تا ماه می تأکید کرده و گفته است که عملی‌سازی توافق‌نامه‌ی دوحه به نفع امریکا و این گروه است.

طالبان همچنان گفته‌اند در صورتی که نیروهای خارجی در زمان تعیین‌شده از افغانستان خارج نشوند، حملات بر این نیروها را از سر خواهند گرفت.

کند، نیز گفته است که خروج نیروها به شرایط افغانستان بستگی دارد.

در آخرین اظهارنظرها در این مورد، جو بایدن، رییس‌جمهور ایالات متحده‌ی امریکا در نخستین دیدارش از وزارت دفاع این کشور گفته است که می‌تواند مسأله‌ی مهلت خروج نیروهای این کشور از افغانستان در ماه می سال جاری میلادی (۲۰۲۱) را کنار بگذارد.

به گزارش روزنامه‌ی واشنگتن تایمز، او بر دیپلماسی به‌عنوان ابزار نخست دولت‌داری امریکا تأکید کرده و گفته است که برای پایان دادن «مسئولانه» به جنگ‌هایی که در جهان بسیار به درازا کشیده است، کار

جوزپ بورل خشونت‌ها در افغانستان را محکوم کرده و در عین حال گفته است که اتحادیه اروپا روند صلح افغانستان را از نزدیک دنبال می‌کند.

او تأکید کرده است که خشونت‌ها در افغانستان باید به‌گونه‌ی چشم‌گیر کاهش یابد و آتش‌بس دائمی نیز برقرار شود.

این درحالی است که اخیرا بحث خروج نیروهای خارجی از افغانستان به موضوع داغ رسانه‌ای بدل شده است.

امریکا که قرار بود براساس توافق‌نامه‌ی صلح با طالبان، نیروهایش را تا ماه می سال جاری میلادی به‌گونه‌ی کامل از افغانستان خارج

اطلاعات روز: جوزپ بورل، مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا گفته است که خروج نیروهای بین‌المللی از افغانستان براساس شرایط انجام می‌شود.

آقای بورل این اظهارات را بعد از ظهر دو روز پیش (پنج‌شنبه، ۲۳ دلو) در یک تماس تلفنی با رییس‌جمهور اشرف غنی مطرح کرده است.

طبق اعلامیه‌ی ارگ ریاست‌جمهوری، در این تماس تلفنی دو طرف در مورد روابط افغانستان و اتحادیه اروپا و همچنان پیشرفت‌های اخیر در روند صلح افغانستان بحث و گفت‌وگو کرده‌اند.

تأملی بر گزارش غیرمسلمی کمیسیون حقوق بشر از «جنایت ضد بشری» در بهسود

محمدنعیم جوادی، پژوهشگر حقوق

کمیسیون حقوق بشر یک نهاد مستقل حقوقی ملی است که وظایف اصلی آن حمایت از حقوق بشر، نظارت بر رعایت حقوق بشر، نظارت از وضعیت و چگونگی دسترسی افراد به حقوق و آزادی‌های بشری در افغانستان است. این کمیسیون مسئولیت دارد که موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه را با رعایت اصل بی‌طرفی، اصل عدالت و حمایت از حقوق بشر، بررسی و مستندسازی کند و یافته‌های خودش را در مورد «نقض اصول حقوق بشر و قوانین حقوق بشری و حقوق بشردوستانه» به نهادهای عدلی و قضایی برای پی‌گیری و تعقیب متهمان و عاملان آن، قرار دهد. بنابراین، تهیه گزارش جامع، مسلمی و مطابق با ضوابط قانونی و اصول حقوقی و حرفه‌ای در مورد قضایای مختلف حقوق بشری، از وظایف و مسئولیت‌های اولیه کارشناسان و کمیسیونر این کمیسیون است.

اما متأسفانه گزارش منتشر شده از سوی کمیسیون حقوق بشر درباره «جنایت بهسود» که طبق قوانین بین‌المللی و قانون جزای افغانستان یکی از مصادیق بارز جنایت ضدبشری است، بسیار یک گزارش ساده، ناقص، غیرمسلمی و در عین حال ابهام‌انگیز است. این گزارش ویژگی‌های یک گزارش حرفه‌ای از سوی یک نهاد حقوقی مسئول و کمیسیونر حقوقی را ندارد. در این گزارش نه تحقیق و نه مستندسازی به‌صورت درست و کامل انجام شده است و نه جوانب قضیه به‌درستی بررسی و در گزارش منتقل شده است و حتا از اصطلاحات و مفاهیم حقوقی درست و مناسب نیز استفاده نشده است. تنظیم‌کننده این گزارش، متن گزارش را بسیار به‌صورت غیرحرفه‌ای و ابهام‌انگیز تنظیم کرده است.

الف. در مقدمه گزارش، وضعیت بهسود در روز بعد از فاجعه، یک وضعیت جنگی و بسیار خطرناک توصیف شده است؛ به گونه‌ای که گزارشگران نتوانسته‌اند بیشتر از ۱۳ مورد مصاحبه انجام دهند. نامنی و وضعیت جنگی منطقه، عدم وجود زمان کافی برای تحقیق بیشتر و نبود دفتر نمایندگی کمیسیون در

بر روی زمین افتاده بوده با تانگ عبور کرده است، و تصاویر منتشر شده حکایت از حمله وسیع نیروهای امنیتی علیه مردم دارد. عمل گيروگانگيري بیش از ۱۰۰ نفر از مردم ملکی نیز صرفاً یک بازداشت ساده و تحت نظارت قراردادن آن‌ها نبوده بلکه یک عمل ضدانسانی و بسیار بی‌رحمانه و خشن بوده است. افراد ملکی به‌عنوان اسیر نیروهای متخاصم با انواع شکنجه و تهدید و تحقیر و محرومیت از حقوق اساسی روبه‌رو بوده‌اند. نیروهای امنیتی به گونه‌ای بی‌رحمانه افراد ملکی را شب چندین ساعت در هوای سرد زمستانی در بیرون نگهداشته‌اند و با شکنجه آن‌ها را وادار به دادن اطلاعات و اعتراف به ارتباط با علی‌پور، می‌ساخته‌اند و آن‌ها را توهین و تحقیر و تهدید می‌کرده‌اند. هرکدام از این اعمال صورت‌گرفته براساس اسناد بین‌المللی و کد جزا به‌عنوان مصادیق «جنایت علیه بشریت» تعریف شده است. حال کمیسیون با چه استدلال حقوقی وضعیت دردناک اسیران را نادیده گرفته و با کدام ماده قانونی از این جنایت به‌عنوان «

آب و نان و رختخواب (برای استراحت) محروم بوده‌اند؟!)

۷. عمل تحت نظارت قراردادن افراد ملکی و عدم دسترسی آن‌ها به امکان تماس تلفنی با خانواده‌شان «صرفاً» یک عمل غیرقانونی است که مسئولان امنیتی پاسخگو باشند.

۸. آخر این گزارش نیز با توصیه قانونمندبودن حرکت‌های مدنی، استقبال از حضور هیأت حکومت و پی‌گیری قضیه و متخلفان از سوی نهادهای عدلی و جبران خساره مردم به پایان می‌رسد.

ج. روایت کمیسیون حقوق بشر از «فاجعه بهسود» ضمن این‌که با روایت رسانه‌های منصف و سخنان شاهدان عینی و نمایندگان مردم، بسیار متفاوت است. چنان‌که ذکر شد از ماهیت حقوقی و حرفه‌ای برخوردار نیست و بسیار یک گزارش ناقص است. واقعیت آغاز قضیه برعکس بوده و برخی از افراد مردمی در تلاش بوده‌اند که با قومندان امنیه صحبت کنند و جریان تظاهرات را به‌صورت مسالمت‌آمیز مدیریت کنند. کشتار بی‌رحمانه‌ی مردم، نه‌تنها بر اثر بی‌احتیاطی که بسیار عقده‌مندانه انجام شده است و حتا از روی برخی افراد که

سنگ به سمت ساختمان قومندانی حمله می‌برند و یکی از آن‌ها با تصرف یکی از تانک‌ها، با استفاده از ماشین‌دار آن، در حال تلاش برای هدف قراردادن نیروهای امنیتی بوده که از سوی نیروهای امنیتی هدف قرار می‌گیرد.

۳. در ادامه‌ی تظاهرات، با متشنج‌شدن وضعیت، نیروهای امنیتی با بی‌احتیاطی و عدم رعایت سلسله مراتب دفاع، اعتراض‌کنندگان را به رگبار می‌بندند که در نتیجه ۱۱ نفر کشته و ۳۱ تن دیگر زخمی می‌شوند.

۴. زخمی‌ها به‌دلیل وجود درگیری و جنگ، پنهان‌شدن برخی از زخمی‌ها در زیر پلچک و در اطراف و کمبود آمبولانس، با تأخیر چندساعته به شفاخانه برای مداوا برده شده است (۱۹)

۵. پس از ختم درگیری، بیش از ۱۰۰ نفر از اعتراض‌کنندگان توسط نیروهای امنیتی بازداشت و در هتل روبه‌روی ساختمان ولسوالی، تحت نظارت قرار می‌گیرند (۱) برخی از افراد تا بعد از ظهر روز سوم حادثه در محل هتل تحت نظارت بوده‌اند.

۶. افراد تحت نظارت، «صرفاً» از ارتباط تلفنی،

مرکز ولایت میدان وردک از چالش‌ها و موانع گزارشگران اعزامی برای تهیه یک تحقیق جامع و کامل ذکر شده است. درحالی‌که برای همه کسانی که از منطقه اندک اطلاعاتی دارند به‌خوبی روشن است که هیچ یک از آن موارد یادشده مانع اساسی محسوب نمی‌شود و بهانه‌های غیرواقعی است؛ زیرا تحقیق و بررسی فاجعه یکی از خواسته‌های اصلی مردم و نیروهای خیزش مردمی بود. از این‌رو، گزارشگران کمیسیون حقوق بشر و نهادهای مانند آن، کاملاً مورد حمایت مردم و نیروهای یادشده قرار داشته و از سوی هیچ کسی با تهدید روبه‌رو نبوده‌اند. البته شاید از سوی حکومتی‌ها تحت فشار بوده‌اند.

ب. متن اصلی گزارش را که تحت عنوان «خلاصه یافته‌های کمیسیون» بیان شده است می‌توان در چند نکته خلاصه کرد:

۱. آغاز حادثه به‌گونه‌ای روایت شده است که قومندان امنیه به دنبال مذاکره و توافق بوده اما این تظاهرات‌کنندگان «خشگمین» بوده‌اند که جریان مذاکرات را مختل می‌سازند.
۲. اعتراض‌کنندگان در نهایت «اصل تظاهرات مسالمت‌آمیز» را نقض می‌کنند و با پرتاب

گزارش

وزارت صحت عامه:

افغانستان توانایی تامین واکسن مورد نیاز برای تمامی شهروندان کشور را دارد

بتوانند برای تمامی مردم افغانستان واکسن تهیه کنند. آقای مجروح پیرامون ظرفیت کشور برای نگهداری واکسن‌ها نیز گفت، ظرفیت لازم برای نگهداری این واکسن‌ها در وزارت خانه‌ها و اداره‌ها وجود دارد و وزارت صحت عامه در زمینه‌ی آموزش و نظارت از تطبیق این واکسن به آنها کمک خواهد کرد. به گفته‌ی او ۵ میلیون دوز در زنجیره سرد میدان هوایی و ۳۰ میلیون دوز نیز همزمان در زنجیره سرد نگهداری خواهد شد. پیش از این نیز سرپرست وزارت صحت عامه گفته بود که با وجود سیستم زنجیره‌ی سرد در کشور توانایی نگهداری ۵ میلیون دوز واکسن را دارد.

آقای مجروح یادآور شد، در تقسیم، توزیع و تطبیق واکسن، علاوه بر کسانی که در گروه اول و دوم واکسن دریافت می‌کنند، سالمندان، و کسانی که دارای بیماری‌هایی چون شکر، فشارخون و سرطان هستند نیز شامل‌اند. به گفته‌ی آقای مجروح، کارمندان اداره‌های دولتی و خصوصی که به طور مشخص با مشتری‌ها سرو کار دارند و همچنین عودت‌کنندگان به کشور که احتمال انتقال این ویروس به دیگران را دارند واکسن دریافت می‌کنند.

تطبیق این واکسن‌ها به ویژه ۵۰۰ هزار دوز با نظارت کمیته مشترک رسانه‌ها مرحله به مرحله تطبیق خواهد شد. آقای مجروح برای شفافیت تطبیق این واکسن‌ها از رسانه‌ها می‌خواهد تا از روند تطبیق نظارت و در تامین شفافیت آن با وزارت صحت عامه همکاری کرده و در صورت مشاهده هر نوع تخطی با آنها همکاری کنند. «کوچکترین انعطاف وجود نخواهد داشت تا یک واکسن را مورد سوء استفاده قرار دهد. تعهد رهبری دولت و وزارت صحت عامه این است که انعطاف از خود نشان نمی‌دهیم به عنوان ناظر جناح سوم همراه ما باشید تا مطمئن شویم که این منابع به صورت شفاف و منظم به تمام آنها توزیع شود»

که دولت‌ها حاضر شوند واکسن را به طور مستقیم به ما بفروشند و تطبیق وسیع واکسن را در سطح کشور خواهیم داشت.»

براساس محاسبات این وزارت؛ گواکسن، اتحادیه جهانی واکسن، ۱۶ میلیون دوز واکسن را به صورت رایگان در اختیار افغانستان قرار خواهد داد. اما برای تامین هزینه‌ی آن برای ۲۰ درصد اول ۱۱۵ میلیون دالر نیاز است و این پول تدارک دیده شده است. برای ۴۰ درصد یعنی در ۲۰ درصد دوم ۲۱۸ میلیون دالر نیاز است که این بودجه نیز در نظر گرفته شده است اما برای خریداری ۶۰ درصد واکسن ۳۲۰ میلیون دالر نیاز است دولت درصدد دادخواهی برای تامین این بودجه است تا

آقای مجروح در ادامه گفت این میزان واکسن هدایی کشور هند است اما دولت تصمیم دارد که ۱۶ میلیون دوز واکسن را از نهاد کواکس تهیه کند. براساس برنامه این وزارت، اولین بسته مورد نظر ۱،۳ میلیون دوز خواهد بود. وی با ابراز خوشبینی از توانمندی دولت در تهیه‌ی واکسن برای شهروندان افغانستان گفت، هیچ کشوری قادر به پوشش همزمان واکسن برای تمامی نفوس کشور نیست اما افغانستان این فرصت را دارد که به طور مستقیم با توجه به منابع مادی موجود واکسن خریداری کند. سرپرست وزارت صحت عامه یاد آور شد که دولت افغانستان قادر است «۶۰ درصد کشور را در ۱۵ روز واکسن کند البته به این بستگی دارد

معصومه جعفری
گزارشگر

تطبیق واکسن کرونا در افغانستان به زودی آغاز خواهد شد. قرار است در مرحله اول، ۵۰۰ هزار دوز واکسن به شهروندان کشور تزریق شود. کارمندان صحت عامه، معارف، نیروهای امنیتی و رسانه‌ها شامل اولین گروه دریافت‌کنندگان واکسن کرونا در افغانستان هستند. اولین محموله‌ی واکسن کرونا ساخت کشور هند روز یکشنبه به کابل رسید. این محموله شامل ۵۰۰ هزار دوز واکسن بود که قرار است در مرحله اول ۲۵۰ هزار تن از شهروندان کشور واکسن شوند.

وحدید مجروح در نشست خبری که امروز (پنج شنبه، ۲۳ دلو) برگزار شده بود گفت در مرحله اول تطبیق این واکسن‌ها علاوه بر کارمندان صحت عامه که همواره در خط مقدم مبارزه با کرونا قرار دارند، نیروهای امنیتی نیز شامل‌اند. به گفته‌ی سرپرست وزارت صحت عامه رسانه‌ها که در شرایط دشوار بحران کرونا دست از کار نکشیدند نیز شامل اولویت تطبیق این واکسن هستند. «میان آنها و کارمندان صحت عامه خود تمایز و تفکیکی قائل نشده‌ایم و رسانه‌ها نیز از آن مستفید خواهند شد» معلمان و کارمندان معارف نیز که با کودکان سروکار دارند از اول بهار سال آینده به این واکسن دست خواهند یافت.

آقای مجروح در رابطه به موضوع عدم تایید این نوع واکسن و شک و تردید نسبت به کیفیت آن گفت این واکسن از سوی سازمان بهداشت جهانی یا (WHO) مورد تایید قرار گرفته است و زمانی که جواز آن بدست این وزارت برسد تطبیق آن را آغاز خواهند کرد.

رهبران القاعده در ایران چه می‌کنند؟

کول بونزل، فارن افرز مترجم: جلیل پژواک

مذهب ضدشیعه تعلق دارد، اما دیربست در تلاش است تا تنش‌های فرقه‌ای شیعه-سنی را در جهت رسیدن به هدف استراتژیکش (پایان دادن به حضور نظامی ایالات متحده در خاورمیانه) به حداقل برساند. این هدف البته با تهران مشترک است و از این‌رو انتظار می‌رود سطح خاصی از همکاری‌ها بین القاعده و تهران وجود داشته باشد.

با این‌وجود همان‌طور که آصف مقدم، پژوهش‌گر مبارزه با تروریسم به شکل متقاعدکننده‌ای استدلال کرده است، روابط القاعده با ایران هرگز از سطح «همکاری تاکتیکی» بالاتر نرفته است. گرچه ایران به القاعده اجازه داده است از خاکش به‌عنوان «مرکز تسهیل» استفاده کند (همان‌طور که اسامه بن لادن، بنیان‌گذار القاعده در نامه‌ای در سال ۲۰۰۷ نوشت که «ایران شریان اصلی ما برای تأمین بودجه، پرسنل و ارتباطات است») اما محدودیت‌هایی را نیز بر رهبران القاعده مقیم ایران اعمال می‌کند. این رابطه شاهد دوره‌هایی از فشار شدید ایران بر این رهبران و تنش بین تهران و القاعده بوده است. پس از حملات ۱۱ سپتامبر تعداد زیادی از عوامل القاعده به ایران پناه بردند و در خاک این کشور پناه یافتند اما در سطوح مختلف تحت بازداشت و حبس خانگی قرار گرفتند. آن‌ها از شرایطی که تحت آن در ایران به سر می‌بردند و شامل محدودیت بر تماس‌های آنان با جهان بیرون می‌شد، ناراضی بودند. «نلی لاهود»، دانشمند علوم سیاسی که هزاران سند داخلی القاعده را که از اقامت‌گاه بن لادن در ایت‌آباد پاکستان به دست آمد، مطالعه کرده است، دریافته که این عوامل «به جای فعالیت در ایران... دچار یأس و نومیدی شده بودند.» آن‌ها علیه دستگاه اطلاعاتی ایران که بر آن‌ها نظارت داشت، دست به اعتراضات خشونت‌آمیز زدند و از هم‌سنگران‌شان در خارج از ایران خواستار مداخله شدند.

برخی از این افراد در نامه‌ای در سال ۲۰۱۰ به رهبری القاعده در منطقه افغانستان-پاکستان با ابراز بی‌زاری از تحت نظارت بودن «در زندان استخبارات ظالم ایران»، اظهار داشتند که از رهبری القاعده چیزی جز خارج کردن آن‌ها از ایران نمی‌خواهند. آن‌ها از «برادران در خراسان» (اشاره به منطقه تاریخی که شامل مناطقی از افغانستان و ایران می‌شد) خواستند کاری برای آزادی آنان انجام دهند: «آنچه ما از شما می‌خواهیم این است که مقامات ایرانی را رها کرده و سپس بدون علنی کردن آن با دولت‌شان وارد مذاکره شوید.» رهبری القاعده البته قبل از قبل تصمیم گرفته بود دقیقاً همین کار را انجام دهد.

تبادل زندانیان

در سال ۲۰۱۱ ایران و القاعده در موافقت با یکدیگر اقدام به تبادل زندانیان‌شان کردند که منجر به آزادی چندین نفر از اعضای ارشد القاعده از جمله حمزه پسر بن لادن در ازای آزادی دیپلمات ایرانی رها شده در سال ۲۰۰۸ در پاکستان شد. چند سال بعد در سال ۲۰۱۵ تبادل دیگری بین تهران و القاعده صورت گرفت که شامل آزادی یک

چهار نفر اجازه داده شد ایران را ترک کنند و به سوریه نقل مکان کنند، اما دو نفرشان از بازداشت‌گاه آزاد شدند اما اجازه خروج از ایران را نیاقتند. ابو الخیر المصری و همتای اردنی‌اش ابوالقاسم به همراه دو «همراه» ناشناس چهار نفری بودند که به سوریه رفتند. سیف العدل مصری و ابومحمد المصری دو نفری بودند که در ایران ماندند.

ابوالخیر المصری در زمان آزادی‌اش به‌عنوان معاون اول ظواهری عمل می‌کرد. ابوالخیر در غیاب ظواهری (ظواهری به گفته آتون از ارتباط و تماس در آن‌زمان و به مدت دو سال خودداری می‌کرد) شورای رهبری القاعده را همراه با سیف العدل و ابومحمد المصری مستقر در ایران تشکیل داد تا در آن‌جا تصمیم مهم مورد بررسی قرار گیرد. اما وقتی صحبت از قطع ارتباط شاخه سوریه القاعده با سازمان مادر شد، شورا دو دسته شد: ابوالخیر (در آن‌زمان در سوریه) این اقدام را تأیید کرد اما دو نفر مقیم در ایران آن‌را رد کردند. در نهایت رأی ابوالخیر بر دو تن دیگر چربید.

از نظر آتون موضع‌گیری رهبران القاعده مستقر در ایران بی‌ربط بود، زیرا آن‌ها «در اسارت... در خاک دشمن، ایران، قرار داشتند.» ابوالقاسم در واکنش به توصیف وضعیت رهبران القاعده در ایران به‌عنوان اسرای در دست دشمن، اعتراض کرد. او نوشت: «به دنبال تبادل زندانیان که شما از آن اطلاع دارید، آن‌ها [سیف العدل و ابومحمد المصری] از زندان آزاد شدند و اکنون در وضعیتی نیستند که کلمه اسارت بتواند توصیف آن باشد. آن‌ها فقط تا زمانی که خدا اجازه عزیمت نداده، از سفر منع شده‌اند. آن‌ها جدا از این‌که اجازه سفر ندارند، اجازه دارند گشت و گذار و عادی زندگی کنند.»

این ادعاها به نظر می‌رسد ادعای پومپو را مبنی بر این‌که «معاونان ایمن الظواهری... امروزه در ایران به شکل عادی زندگی می‌کنند» تأیید می‌کند. اما قرار ایران و القاعده در این‌جا ختم نمی‌شود. به گفته پومپو ایران به معاونان ظواهری اجازه داده است که در خاکش آزادانه زندگی کنند زیرا تهران در تلاش است عملیات‌های تروریستی القاعده را تسهیل کند. او ادعا کرد: «آن‌های شرکای تروریسم هستند، شرکای تنفر.» با این‌وجود آن‌طور که ابوالقاسم رابطه ایران و القاعده را به تصویر می‌کشد، این رابطه چیزی شبیه به یک همکاری/مشارکت نیست. به گفته ابوالقاسم آزادی گشت‌وگذار رهبران القاعده در ایران به سختی و در نتیجه تبادل زندانیان در سال ۲۰۱۵ به دست آمده است. ایران این آزادی را به میل خود اعطا نکرده بلکه مجبور به اعطای آن شده است. علاوه بر این، معاونان ظواهری داوطلبانه در ایران نمانده‌اند، بلکه بر طبق شرایط آزادی‌شان از بازداشت‌گاه ایران، ممنوع‌الخروج هستند.

چرا ایران اصرار دارد که رهبران القاعده را در خاکش نگه دارد؟ پاسخ احتمالی این است که ایران می‌خواهد اطمینان حاصل کند که القاعده دست به حمله تروریستی علیه ایران نمی‌زند. نیروهای القاعده با گروه‌های موردحمایت ایران در سراسر خاورمیانه، از جمله با حزب‌الله در لبنان و با حوثی‌ها در یمن جنگیده‌اند و بسیاری از اعضای القاعده کینه عمیقی نسبت به ایرانیان در دل دارند.

اعضای جبهه النصره در آریجه، سوریه، مه ۲۰۱۵

در همین حال، پسرکاکاهای عقیدتی القاعده در دولت اسلامی (داعش) ادعا کرده‌اند که عملیات‌هایی را در خاک ایران انجام داده‌اند، از جمله حمله به پارلمان ایران و مقبره آیت‌الله خمینی در سال ۲۰۱۷. بنابراین حضور رهبران القاعده در ایران برای تهران نوعی بیمه یا وثیقه است.

اما حضور این چهره‌ها در ایران لزوماً نباید این نتیجه‌گیری انجامد که تهران در حال حاضر از عملیات‌های القاعده حمایت مادی می‌کند. هیچ مدرکی برای اثبات چنین ادعایی علنی نشده است. کشته‌شدن ابومحمد المصری در تهران (ظاهراً به دست مأموران اسرائیلی) در ماه آگست سال گذشته فقط نشان می‌دهد که او در واقع در ایران آزادانه زندگی داشت و این آزادی نتیجه همان تبادل زندانیان در سال ۲۰۱۵ بین تهران و القاعده بود. اکنون احتمالاً سیف العدل تنها معاون باقیمانده ظواهری است که از آن سطح از آزادی در ایران برخوردار است، گرچه گفته می‌شود شمار دیگری از اعضای القاعده نیز در این کشور به سر می‌برند.

مبارزه با القاعده در افغانستان متمرکز باشد نه ایران

ایران باید به خاطر تحمل فعالیت القاعده در خاکش پاسخ دهد. این‌که فرد شماره دو القاعده در پایتخت ایران آزادانه زندگی می‌کند، مسأله اندکی نیست. اما دولت جدید ایالات متحد باید از قراردادن تخم مرغ‌های القاعده در سید ایران و یکی‌دانستن تهدیدات ناشی از یک سازمان و یک دولت و نیز بزرگ‌نمایی همکاری آن‌ها خودداری کند. القاعده و رژیم ایران دو چالش جداگانه هستند که باید جدا از یکدیگر ارزیابی شوند. چالش ناشی از دولت ایران برنامه هسته‌ای و ماجراجویی منطقه‌ای‌اش است و چالش ناشی از القاعده شورش گروه‌های وابسته به این سازمان در مرکز و شرق آفریقا و سایر مناطق و نیز تهدیداتی است که از جانب این گروه متوجه امنیت و خاک ایالات متحده است.

دولت جدید باید از ارزیابی‌های سیاسی‌شده تهدید القاعده نیز خودداری کند. دولت پیشین هنگامی که می‌خواست خطرات خروج از افغانستان را به حداقل برساند، القاعده را به‌عنوان یک نگرانی در حال رفع به تصویر می‌کشید اما وقتی که می‌خواست تهدیدهای رژیم ایران را برجسته کند، القاعده را به‌عنوان یک نیروی در حال تکثیر نشان می‌داد. هر دو تصویر نمی‌تواند دقیق باشد، اما تعویض قاب این دو (ایران به جای افغانستان و افغانستان به جای ایران) تصویر می‌تواند ما را به حقیقت نزدیک کند.

القاعده از خروج امریکا از افغانستان سود بزرگی به دست می‌آورد، اما به نظر نمی‌رسد که از حضور در خاک ایران سود چندانی به دست آورده باشد. طالبان، که با ایالات متحده در ماه فیبروری ۲۰۲۰ توافق‌نامه‌ای را امضا کرد که به موجب آن نیروهای امریکایی تا ماه می ۲۰۲۱ باید از افغانستان کاملاً خارج شوند، به رغم تعهدش در این توافق‌نامه مبنی بر قطع حمایتش از القاعده، رابطه خود را با این سازمان حفظ کرده است. القاعده طالبان را به‌عنوان عالی‌ترین همکارش معرفی و افغانستان را کرسی خلافت آینده تصور می‌کند؛ تصوراتی که طالبان آن‌را رد نکرده است.

در همین حال به نظر نمی‌رسد تبادل زندانیان بین ایران و القاعده در سال ۲۰۱۵ کمکی به هدف این گروه تروریستی کرده باشد. معامله با ایران به جای این‌که القاعده را از پناه‌گاه امن جدید برخوردار کند تا در آن به گفته پومپو بتواند «قدرت‌مند شود» در واقع به نظر می‌رسد که بیش از آن‌که به این گروه کمک کرده باشد، صدمه زده است. از شش رهبر القاعده که در نتیجه تبادل زندانیان آزاد شدند، دست‌کم چهار نفرشان تاکنون کشته شده‌اند؛ سه نفر در سوریه و یک نفر در ایران. این چهار کشته بخشی از قتل‌های هدف‌مند است که در سال‌های اخیر تلفات عظیمی را بر بدنه اصلی رهبری این سازمان وارد کرده است. اگر قرار باشد القاعده در سال‌های پیش‌رو قدرت‌مند شود، احتمال آن در افغانستان بیشتر از ایران است.

کول بونزل همکار اندیش‌کده هوور دانشگاه استنفورد و سردبیر وبلاگ جهادیکا است.

طاهر قادری، سرپرست سفارت افغانستان در دهلی جدید

روز سه‌شنبه، ۲۱ دلو، دومین پروژه بزرگ هند و افغانستان به امضا رسید. امضای پروژه بند شاه‌توت میان محترم محمدحنیف اتمر، وزیر امور خارجه کشور و آقای جیشنکر، وزیر امور خارجه هند در حضور جلالتمآب محمدشرف غنی، رییس‌جمهوری اسلامی افغانستان و جلالتمآب نرنندرا مودی، نخست‌وزیر هند نشان خوبی از تحقق آرزوها و آرمان‌های مشترک منطقوی و جهانی افغانستان و هند است. این نشان‌دهنده تداوم میراث همکاری برادرانه بین دو ملت با عزم راسخ‌تر و قاطع‌تر است. این پروژه به ارزش ۲۸۶ میلیون دالر برای حداقل دو میلیون باشندگ کابل آب آشامیدنی فراهم خواهد کرد. این پروژه پس از پروژه بند سلما، دومین پروژه بزرگ هند در افغانستان است که به‌طور قابل ملاحظه‌ای به بهبود قلت آب در کشور کمک می‌کند. علاوه بر آن هند ۱۵۰ پروژه‌ای دیگر به ارزش ۸۰ میلیون دالر امریکایی را اجرا خواهد کرد. این همه بر اثر سعی و تلاش و دیپلماسی فعال نمایندگی سیاسی افغانستان در هند به واقعیت تبدیل شده است. با توجه به این‌که به‌زودی مسئولیت‌های که تا فعلا سرپرستی می‌کردم به سفیر محترم جدیدالتقررمان واگذار می‌کنم، پروژه شاه‌توت بهانه‌ای شد تا نگاهی بیندازم به روابط ما با هند و مأموریت دوساله‌ی من به‌عنوان سرپرست در یکی از مهم‌ترین و بزرگ‌ترین نمایندگی‌های سیاسی‌مان.

وقتی حدودا دو سال پیش در سفارت افغانستان در هند کارم را ابتدا به‌عنوان مستشار وزیرمختار (معاون سفیر) و بعدا به‌عنوان شارژدافیر (سرپرست) آغاز کردم، داستان متفاوت بود. به‌دلیل نبود سفیر، من به‌زودی مسئولیت تمام امور در یکی از بزرگ‌ترین سفارتخانه‌های کشور در جهان، یعنی هند را بر عهده گرفتم. به‌علاوه، کشوری که من در آن گماشته شده بودم یکی از مهم‌ترین و بزرگ‌ترین بازیگران در صحنه‌ی بین‌المللی است. از این‌رو پیش‌برد همکاری مشترک و منافع ملی در چنین کشوری کار ساده‌ای نبود. افزایش موهای سپید در سرم نشان باری از اهمیت و حساسیت این کار است. از طرفی، توجه به این نکته ضروری است که اگرچه یک شارژدافیر در رأس امور سفارت در غیاب سفیر سکان‌دار امور است، اما دامنه‌ی صلاحیت‌ها و اختیارات وی محدود است. من شارژدافیر غیرمقیم برای کشورهای مالدیو، بوتان و نیپال نیز هستم. در کنار آن، مسئولیت مکتب سید جمال‌الدین افغان در دهلی و ریاست مشترک بنیاد هند و افغانستان را نیز بر عهده داشتم. در چنین سناریویی، وضعیت من به بهترین وجه می‌تواند روایت کسی باشد که نه بالای زمین اسب است و نه در زیر زمین، بلکه در وسط هوا قرار دارد. بنابراین، جالب خواهد بود که بدانید در طول دو سال گذشته چه‌چیزی در روابط دو کشور رخ داده است.

افغانستان و حکایت کابلی والا

در روزهای نخست مأموریت، من تلاش کردم درک بهتری از فرهنگ و جامعه هند داشته باشم و این‌که بدانم هندی‌ها چه تصویر و برداشتی از افغانستان دارند. برخلاف توقع، دریافتیم که اگرچه افغانستان و مردم افغانستان نزد هندی‌ها از شهرت خوبی برخوردارند، اما توده‌های مردم هند از واقعیت‌های کنونی افغانستان و تحولات دو دهه‌ی گذشته‌ی افغانستان، بی‌خبرند. آن‌ها تقریباً همیشه به داستان «کابلی والا» که توسط رایبندرانان تاگور در سال ۱۸۹۲ نوشته شده است، اشاره می‌کنند. علاوه بر این داستان، درک آن‌ها از افغانستان بسیار قلیل بود. من بلافاصله یک راهکار جدید را به‌منظور تسهیل جریان آزاد کارآمد اطلاعات در مورد افغانستان در هند راه‌اندازی کردم، زیرا همیشه بر این باور بودم که روابط دوجانبه‌ی ما تنها در صورت درک واقعی از فرهنگ و جامعه یکدیگر تقویت می‌شود. با حضور در شبکه‌های مختلف تلویزیونی در هند و نیز نشر مقاله در روزنامه‌ها و اتاق‌های فکر مختلف هند، بخشی از مردم هند را با افغانستان جدید و واقعیت‌ها و آرمان‌های معاصر آن، آشنا کردم. در همکاری با برخی نشریات هند مجله‌های اختصاصی در

دیپلماسی افغانستان؛ چند روایت فراتر از «کابلی والا»

مورد افغانستان به چاپ رساندیم و آن را در میان دانشگاه‌ها، رسانه‌ها و دیگر نهادهای هند پخش کردیم. شخصا به دانشگاه‌های مطرح هند و اتاق‌های فکر رفتم و درباره افغانستان جدید سخنرانی‌هایی کردم. هدف اصلی همه‌ی این تلاش‌ها ایجاد روایتی جدید در میان توده‌های هند که منعکس‌کننده واقعیت‌های امروز افغانستان و آرمان‌های نسل نو آن است، بوده است. به همین مناسبت، دانشگاه امیتی در برنامه سال ۲۰۱۹، از میان ۱۰۰ سفیر، لقب بهترین سفیر را برایم اهدا کرد که به پاس دیپلماسی نرم و کارا به افراد اهدا می‌شود.

سفیران فرهنگ افغانستان

افغانستان یکی از جوان‌ترین کشورها در جهان است و بیشتر جوانان، هند را به‌عنوان گزینه مطلوب برای فراگیری تحصیلات عالی شان انتخاب می‌کنند. هند بیش از ۱۴ سال است که به دانشجویان افغان بورسیه می‌دهد و در حال حاضر حدود ۱۶ هزار دانشجوی افغانستان در هند تحصیل می‌کنند. بنابراین، برای بهره‌گیری از ظرفیت نامرئی این رابطه تعلیمی و آموزشی، ما دانش‌آموزان خود را تشویق کردیم تا فرهنگ و جامعه افغانستان را از طریق تعامل با مردم هند در دانشگاه‌ها و محیط زندگی‌شان به نمایش بگذارند. دقیقا به همین دلیل است که من از دانشجویان ما در هند به‌عنوان سفیران فرهنگی افغانستان یاد می‌کنم؛ زیرا آن‌ها کاملا در معرض تأثیرپذیری از فرهنگ هند قرار می‌گیرند و متقابلا فرهنگ و جامعه افغانستان را نیز به نمایش می‌گذارند.

در کنار تقدیر از دانشجویان ممتاز، ما ۱۰ قرارداد تبادل آموزش بین دانشگاه‌های مختلف هند و افغانستان را نهایی کرده‌ایم. اما در بخش‌های خاصی، این تعاملات باید بیشتر شود. در نتیجه‌ی دیپلماسی فعال ما، هند توافق کرده است که تعداد بورسیه‌ها را از ۱۰۰۰ به ۲۵۰۰ در سال افزایش دهد. دانشجویان افغان حالا می‌توانند با سپری کردن موفقانه امتحان در انستیتوت تکنولوژی هند که یکی از معتبرترین انستیتوت‌های انجینیری هند است، ورودی بگیرند.

دیپلماسی زعفران، یک اصل فرهنگی و تجاری

زعفران افغانستان به‌نام طلای سرخ افغانستان نیز شناخته می‌شود، از سوی مؤسسه بلژیکی موسوم به انستیتوت بین‌المللی طعم برای هشتمین سال متوالی دارای بهترین طعم و مزه شناخته شده است. اگرچه افغانستان سومین تولیدکننده بزرگ زعفران پس از ایران و هند است، اما تقاضای آن در هند به‌طور مداوم در حال افزایش است زیرا در این کشور موارد استفاده گوناگون دارد. پس از آغاز کار در یکی از اولین ابتکارات، سلسله دیدارهایی را تحت عنوان «چای

زعفران با سفارت افغانستان» آغاز کردم که در آن تجاران، روزنامه‌نگاران و کارشناسان اقتصادی و دانشجویان هندی را برای صرف یک پیاله چای زعفران دعوت کردم. هدف از این اقدام استفاده از قدرت نرم برای تعامل با متحدان هندی‌مان بود و هم‌زمان با مقصد تبلیغ زعفران که همسو با پالیسی رییس‌جمهور محمدشرف غنی مبنی بر ایجاد تعادل مناسب بین مناسبات انکشافی و تعمیق روابط دوجانبه می‌باشد.

دیپلماسی خارج از جعبه

به شکل سنتی وظیفه یک دیپلمات ارشد شامل «نماینده‌ی کردن، اطلاعات رسانیدن و مذاکره‌کردن» است. با این حال، قرن بیست‌ویکم شیوه کاری دستگاه و شغل دیپلماسی را متأثر ساخته است. اکنون، شما صرفا نماینده یک نهاد خاص نیستید، بلکه نماینده قشرهای مختلف ملت خود هستید که متشکل از دانشجویان، بازرگانان، کشاورزان، گردشگران، وزارتخانه‌ها و غیره است. و از آن‌جا که جریان اطلاعات با سرعت رعد و برق اتفاق می‌افتد، شما نمی‌توانید منتظر وقت باشید و اجازه دهید مسائل به سبک سنتی‌اش رخ دهد. شما باید هر طوری شده کاری را که لازم است انجام دهید آن‌هم بلافاصله و بدون تأخیر که بسیار چالش‌برانگیز و گاهی خطرناک نیز است. در کنار آن من رسانه‌های اجتماعی را در رفتار دیپلماتیک خود گنجانیدم که سریع و مؤثر نتیجه داده است.

برای خروج از لاک پنهانی، من ابتکاری را به نام AskQadiry# آغاز کردم که در آن هفته‌ی یک روز به‌طور مستقیم به پرسش‌ها پاسخ می‌گفتم. هم‌زمان خط مستقیم تلفنی HotLine راه انداختم تا وارد زیر پست مشکلات شوم. دانشجویان، بازرگانان، گردشگران درمانی و سایر افغان‌های مقیم هند و حتا هندی‌ها می‌توانستند با عبور از لایه‌های اداری پرسش‌های خود را مطرح و بلافاصله پاسخ دریافت کنند.

رویگردی نامتعارف که سبب شد از احوال و مشکلات مردم بیشتر آگاهی حاصل کنم و با آن‌ها ارتباط برقرار کنم. این اقدام به‌عنوان یک میکانیسم پاسخ‌گویی در نمایندگی ما به‌طور گسترده مورد استقبال قرار گرفت و مردم برای حل فوری مشکل‌شان از آن استفاده کردند. من که خودم دانشجوییم (همان‌طور که دوره‌ای دکترای خود را در هند می‌گذرانم) می‌توانم به خوبی چالش‌ها و مشکلات دانشجویان را درک کنم. به همین دلیل بیشتر روی مسائل دانشجویان تمرکز کردم.

یک دیپلماسی مدرن مستلزم آن است که کمتر به روش‌های متداول اتکا کرده، خارج از جعبه فکر کنید و ابزارهای جدید و کارآمدی را در دیپلماسی پیدا و به‌کار گیرید.

حرکت از دریافت کمک به سمت تجارت برای گسترش روابط تجاری، طی دو سال گذشته ما ۲۰ نمایشگاه بزرگ بین‌المللی و ملی را در سراسر هند با حمایت دوستان هندی خود ترتیب دادیم که به تبلیغ و بازاریابی محصولات ما در بازارهای هند و جهانی کمک کرد. همچنین به تجاران و تشبثات کشور کمک کرد تا مشتری‌های بیشتری پیدا کرده و فعالیت‌های تجاری خود را در هند و سایر کشورها گسترش دهد. این کار میلیون‌ها دالر سود به افغانستان آورد. این تلاش‌ها در راستای سیاست‌های اقتصادمحور دولت افغانستان صورت گرفته است. در همین دوره، ما صادرات ۷۵ هزار تن پياز را به هند تسهیل کردیم، به‌ویژه در زمانی که قیمت پياز در بازار داخلی هند به‌طور سرسام‌آور افزایش یافته بود. ارزش کل تجارت دوجانبه ما که در سال مالی ۲۰۱۷ و ۲۰۱۸ به میزان ۱.۱ میلیارد دالر می‌رسید، در سال‌های ۲۰۱۹ و ۲۰۲۰ این مقدار را با تلاش‌های خستگی‌ناپذیر به ۱.۵ میلیارد دالر افزایش دادیم. صادرات ما به هند از ۴۳۳ میلیون دالر در ۲۰۱۷ و ۲۰۱۸ به ۵۳۰ میلیون دالر در سال ۲۰۱۹ و ۲۰۲۰ رسیده است. شایان ذکر است که این افزایش به‌رغم محدودیت‌های ناشی از همه‌گیری کرونا، محقق شده است. علاوه بر این، ما موفق به تهیه یک گواهی تجزیه و تحلیل برای صادرکنندگان «هنگ» به هند شدیم، در حالی امکان ضرر ۸۷ میلیون دالری صادرکنندگان افغانستان به خاطر نداشتن این گواهی‌نامه وجود داشت.

ایجاد پل‌های فرهنگی

فعالیت فرهنگی سفارت، برگزاری ۳۰ برنامه فرهنگی در دو سال بوده است. همچنان از طریق بنیاد هند و افغانستان، به‌طور مداوم پروژه‌ها و آثار افراد یا گروه‌هایی را که به گسترش روابط فرهنگی ما منجر می‌شد حمایت کردیم. صدمین و صدویکمین سالروز استقلال کشور را با دعوت از مقامات برجسته دولتی، جامعه دیپلماتیک، رسانه‌ها و سایر شخصیت‌های بانفوذ و کارشناسان، با شکوه جشن گرفتیم. در همین زمان «خانه فرهنگی افغانستان» را در سفارت تأسیس کردیم که برای پیشبرد روابط فرهنگی دوجانبه با هند اختصاص داده شده است. برنامه‌هایی را از جشنواره غذایی افغانستان، تا صنایع دستی زنان، از بازی کرکت تا بزرگداشت تصوف و کنفرانسی را تحت عنوان «پل ارتباطی بین اجمیر و هرات» برگزار کردیم.

اتصال افغانستان به جنوب هند

در همین دوره، کنسولگری افغانستان را در حیدرآباد افتتاح کردیم تا خدمات به دانشجویان، بازرگانان و گردشگران افغان در جنوب هند را تسهیل کنیم. در سطح

شخصی نیز خودم را به کلان‌شهر دهلی محدود نکردم. من برای درک واقعی سیاست، جامعه و فرهنگ هند به گوشه و کنار هند سفر کردم و در دهلی، اغلب اوقات برای بازدید دهلی کهنه و گفت‌وگو با مردم محل سوار ریکشای هندی می‌شدم. این‌گونه شما هند واقعی را می‌شناسید.

دیپلماسی کرونا

تلاش‌های دیپلماتیک ما و مؤثریت آن در اوج بحران کرونا به امتحان گرفته شد. همان‌طور که این همه‌گیری همه را غافلگیر کرد، ما هم برای این وضعیت پیش‌آمده آماده نبودیم. با همه دشواری‌ها در جریان ایام دشوار کرونایی مراده و تماس‌های خویش را با هم‌تایان هندی خود متوقف نکردیم که در نتیجه به‌دلیل همکاری و هماهنگی نزدیک دولت هند، سرانجام توانستیم ۱۵ هزار تن از شهروندان گیرمانده‌ی خود را از هند به کشور برگردانیم. با این‌حال، دیپلماسی ما محدود به بازگرداندن افغانان گیرمانده در هند نبود، در همین دوره با دیپلماسی فعال ۷۵ هزار تن گندم، کمک هند را به افغانستان فرستادیم تا کشور با کمبود غذا مواجه نشود. علاوه بر این لوازم اساسی طبی مانند ماسک، ضد عفونی‌کننده و تجهیزات حفاظتی شخصی و تابلت‌های هیدروکسی کلروکین را ارسال کردیم. در تازه‌ترین مورد هم، با دیپلماسی فعال، از اولین کشورهای دریافت‌کننده واکسن کرونا بودیم که در نتیجه نیم‌میلیون دوز واکسن کووید-۱۹ به کشور ارسال شد.

چشم‌انداز آینده

کار در هند به‌عنوان شخص اول نمایندگی افغانستان، برای من یک کار ۲۴ ساعته بوده است اما این امر به من کمک کرد تا جنبه‌های مختلف زندگی عام را درک کنم. به‌رغم محدودیت‌های ناشی از عنوان وظیفه، احساس می‌کنم که از راهنمایی‌ها و پشتیبانی بی‌دریغ مقامات ارشد افغانستان و هند و مخصوصا مردم عزیزم در طول مأموریت به‌عنوان سرپرست سفارت برخوردار بوده‌ام. هند به‌عنوان یک شریک استراتژیک افغانستان برای ما دارای اهمیت به‌سزاست. این یک فرصت و همچنین یک چالش برای بهره‌برداری مؤثر از این امکانات است. به‌علاوه، هند به‌دلیل ارزش‌های مشترک فرهنگی، دموکراتیک و اجتماعی که بسیار عمیق‌تر از هرگونه مناسبات سیاسی یا اقتصادی بین دو کشور است، برای افغانستان یک خانه دوم به‌حساب می‌آید. تلاش‌های دیپلماتیک من فقط محدود به مناسبات دوجانبه نبوده، بلکه من به اندازه کافی خوش‌شانس بودم که برای پیشبرد منافع ملی خود و ترویج روایت جدید افغانستان نوین تعاملات سه‌جانبه و چندجانبه با نمایندگی‌های مختلف دیپلماتیک داشته‌ام. بعضی برنامه‌ها را هم با پشتیبانی و رهنمایی وزارت محترم خارجه کشور برای آینده پایه‌گذاری کردیم که امیدوارم به‌زودی با سعی و تلاش همکاران‌مان در کابل و دهلی، تحقق پیدا کنند. از جمله ایجاد گروه دوستی بین پارلمانی برای مناسبات سیاسی بهتر، ایجاد یک اتاق مشترک تجاری برای تسهیل و تسریع معاملات تجاری، گسترش فعالیت‌های ما در بندر چابهار، و افزایش برنامه‌های ظرفیت‌سازی و ابتکاراتی برای مبادله علمی. مأموریت اصلی من در این‌جا تقویت جایگاه دیپلماتیک، نمایندگی باعزت، تقویت مشارکت و درک متقابل و کمک به مردم ما که در هند زندگی می‌کنند و یافتن راه حل مناسب و به‌موقع به مسائل مختلف بوده است. من معتقدم که هم‌تایان هندی با نظرانداختن به اقدامات ما، هدف واقعی ما را برای تعمیق روابط بی‌مانند را خواهند دید. امیدوارم که این میراث نه‌تنها تکثیر شود بلکه توسط دیپلمات‌ها و مقامات آینده تقلید شود. حضور من در هند به من کمک کرد تا در بعد عاطفی نیز رشد کنم. زندگی مسالمت‌آمیز و سرشار از تساهل و مدارا در میان جمعیت فراوان این کشور درس بزرگی‌ست برای هر کسی که این‌جا، زندگی یا کار کند و چه درس بزرگ‌تر از این که تعدد دین، نژاد، مذهب و زبان، نشان جدایی افراد نیست. تمیز رنگ و بو بر ما حرام است که ما پرورده‌ی یک نوبهاریم

د افغانستان اسلامي جمهوري دولت
د افغانستان اسلامي جمهوري دولت

د کورني، اوبولگولوو مالداري وزارت
وزارت زراعت، ابيباري و مالداري

معينيت مالي و اداري
رياست تهيه و تداركات
بخش پروژه هاي بانک جهاني

پروژه اضطراري زراعتي و مصونيت غذايي

پروجکت نمبر P174748

گرنټ نمبر: TFOB3535/IDA Grant No. D7120/AF

اسم پروژه: پروژه شبکه آبياري زنبکان واقع قريه زنبکان ولسوالي دهدادي ولايت بلخ

اطلاعيه تصميم اعطاي قرارداد

بدینوسیله به تاسی از حکم شماره ۵.۷۸ طرز العمل تدارکات بانک جهانی و شرطنامه معیاری بانک جهانی قسمت اطلاعیه تصمیم اعطای قرارداد به اطلاع عموم رسانیده میشود، که ریاست تهیه و تدارکات وزارت زراعت، آبیاری و مالداري در نظر دارد، قرارداد پروژه شبکه آبیاری زنبکان واقع قریه زنبکان ولسوالي دهدادي ولايت بلخ تحت شماره تشخصیه AF/MAIL/EAT-192861/M066-CW-RFB را به شرکت ساختمانی ادریس عبید دارنده جواز نمبر D-۲۴۱۲۸-خانه ۶۸۴، سرک ۱۵، تایمنی، ناحیه ۱۰، مرکز کابل، کابل، افغانستان به قیمت مجموعی مبلغ ۲۴,۱۳۵,۹۰۰.۱۰ (بیست و چهار میلیون و یک صد و پنجاه هزار و نو صد اعشاریه ده افغانی) اعطاء نماید. اشخاص حقیقی و حکمی که هر گونه اعتراض در زمینه داشته باشند، میتوانند درخواست خویش را از تاریخ نشر این اعلان الی ده (۱۰) روز کاری طور کتبی توأم با دلایل آن به ریاست تهیه و تدارکات وزارت زراعت، آبیاری و مالداري وفق احکام شماره ۵.۷۸ طرز العمل تدارکات بانک جهانی ارائه نمایند. این اطلاعیه به معنی عقد قرارداد نبوده و الی تکمیل میعاد فوق الذکر و طی مراحل قانونی بعدی، قرارداد منعقد نخواهد شد.

Notification of Intention to Award

Employer: Ministry of Agriculture, Irrigation and Live Stock (MAIL)

Project: Emergency Agriculture & Food Supply (EATS) Project

Contract title: Improvement works of Zanbokan Irrigation Scheme Located at Zanbokan Village, Dehdadi District of Balkh Province.

Country: Islamic Republic of Afghanistan

Loan No./Credit No./Grant No.: TFOB3535/IDA Grant No. D7120/AF

RFB No: AF/MAIL/EAT- 192861/M066-CW-RFB

This Notification of Intention to Award (Notification) notifies you of our decision to award the above contract. The transmission of this Notification begins the Standstill Period. During the Standstill Period you may:

- Request a debriefing in relation to the evaluation of your Bid, and/or
- Submit a Procurement-related Complaint in relation to the decision to award the contract.

1. The successful Bidder

Name: Idrees Obaid Construction Company
Address: House # 684, Road # 15, Taimani, 10th District, Kabul, Afghanistan
Contract price: 24,135,900.10 Afghani

2. Other Bidders:

Name of Bidder	Bid price	Evaluated Bid price (if applicable)
Nawand Noor Construction Company	21,101,277.20	19,835,200.57
Nacemi Safi C & C Material Company	25,990,946.08	25,990,910.20
Shine Crystal CC & Jalal Hewadwal CC (JV)	26,382,424.00	26,382,424.30
Bakhtar Pairoz CC	26,976,163.30	26,976,163.30
Tal Waddan CC & Nooryan Wardak C & RBC (JV)	27,035,272.00	27,035,271.80
New Ahmadi CC	27,239,496.00	27,239,496.00
National Gold Construction Company	27,778,342.35	27,778,342.35
Mojeb Shamal CC & Mehran Balkh CC (JV)	27,987,768.50	27,987,768.50
Yousaf Zia C & RBC and Sherzay Mandokhil CC (JV)	28,065,478.00	28,065,478.00
Courageous Afghan Women CC	38,213,606.00	37,067,198.40

3. Reason/s why your Bid was unsuccessful

The main reason for the non-responsive bidders are:

- Nawand Noor Construction Company does not meet the similar contract and liquid asset criteria.
- For the other bidders High Price,

4. How to request a debriefing?

DEADLINE: The deadline to request a debriefing expires at midnight on 24-Feb-2021 at 12:00 AM local time.

You may request a debriefing in relation to the results of the evaluation of your Bid. If you decide to request a debriefing your written request must be made within three (3) Business Days of receipt of this Notification of Intention to Award.

Provide the contract name, reference number, name of the Bidder, contact details; and address the request for debriefing as follows:

Attention: [Mohammadullah Sahil]

Title/position: [Procurement Director]

Agency: [Ministry of Agriculture, Irrigation and Live Stock]

Email address: mohammadullah.sahil@mail.gov.af

If your request for a debriefing is received within the 3 Business Days deadline, we will provide the debriefing within five (5) Business Days of receipt of your request. If we are unable to provide the debriefing within this period, the Standstill Period shall be extended by five (5) Business Days after the date that the debriefing is provided. If this happens, we will notify you and confirm the date that the extended Standstill Period will end.

The debriefing may be in writing, by phone, video conference call or in person. We shall promptly advise you in writing how the debriefing will take place and confirm the date and time.

If the deadline to request a debriefing has expired, you may still request a debriefing. In this case, we will provide the debriefing as soon as practicable, and normally no later than fifteen (15) Business Days from the date of publication of the Contract Award Notice.

5. How to make a complaint?

Period: Procurement-related Complaint challenging the decision to award shall be submitted by midnight, [24-Feb-2021] (12:00 AM).

Provide the contract name, reference number, name of the Bidder, contact details; and address the Procurement-related Complaint as follows:

Attention: [Mohammadullah Sahil]

Title/position: [Procurement Director]

Agency: [Ministry of Agriculture, Irrigation and Live Stock]

Email address: [mohammadullah.sahil@mail.gov.af]

At this point in the procurement process, you may submit a Procurement-related Complaint challenging the decision to award the contract. You do not need to have requested, or received, a debriefing before making this complaint. Your complaint must be submitted within the Standstill Period and received by us before the Standstill Period ends.

Further information:

For more information see the Procurement Regulations for IPF Borrowers (Procurement Regulations)[<https://policies.worldbank.org/sites/ppf3/PPFDocuments/Forms/DispPage.aspx?docid=4005>] (Annex III). You should read these provisions before preparing and submitting your complaint. In addition, the World Bank's Guidance "How to make a Procurement-related Complaint" [<http://www.worldbank.org/en/projects-operations/products-and-services/brief/procurement-new-framework#framework>] provides a useful explanation of the process, as well as a sample letter of complaint.

In summary, there are four essential requirements:

You must be an 'interested party'. In this case, that means a Bidder who submitted a Bid in this bidding process and is the recipient of a Notification of Intention to Award.

The complaint can only challenge the decision to award the contract.

You must submit the complaint within the period stated above.

You must include, in your complaint, all the information required by the Procurement Regulations (as described in Annex III).

6. Standstill Period

DEADLINE: The Standstill Period is due to end at midnight on 24-Feb-2021 at 12:00AM (local time).

The Standstill Period lasts ten (10) Business Days after the date of transmission of this Notification of Intention to Award.

The Standstill Period may be extended as stated in Section 4 above.

د افغانستان اسلامي جمهوري دولت
دولت جمهوري اسلامي افغانستان
د کورنۍ، اوبو لگولو او مالدارۍ وزارت
وزارت زراعت، آبياري و مالدارۍ
معينيت مالي و اداري
رياست تهيه و تدارکات
بخش پروژه های بانک جهاني

پروژه اضطراري زراعتي و مصونيت غذايي
پروجکت نمبر P174748
گرنټ نمبر: TFOB3535/IDA Grant No. D7120/AF
اسم پروژه: شبکه آبياري نوسان و صالح آباد واقع قريه نوسان و صالح آباد ولسوالي انجيل ولايت هرات

اطلاعيه تصميم اعطاي قرارداد

بدینوسیله به تاسی از حکم شماره ۵.۷۸ طرز العمل تدارکات بانک جهانی و شرطنامه معیاری بانک جهانی قسمت اطلاعیه تصمیم اعطای قرارداد به اطلاع عموم رسانیده میشود، که ریاست تهیه و تدارکات وزارت زراعت، آبیاری و مالداري در نظر دارد، قرارداد پروژه شبکه آبیاری نوسان و صالح آباد واقع قریه نوسان و صالح آباد ولسوالي انجيل ولايت هرات تحت شماره تشخصیه AF/MAIL/EAT-H093-H094 -CW-RFB را به شرکت ساختمانی شرکت ساختمانی قلعه بست اچکزی و شرکت ساختمانی خدای نور بارک (JV) دارنده جواز نمبر های D-۰۴-۱۵ و D-۲۴۴۷۳-۶۸۴ لشر گاه، مرکز هلمند، هلمند، افغانستان به قیمت مجموعی مبلغ ۲۶,۴۱۶,۳۳۳.۵۰ (بیست و شش میلیون و چهار صد و شانزده هزار و سه صد و سی و سه اعشاریه پنجاه افغانی) اعطاء نماید. اشخاص حقیقی و حکمی که هر گونه اعتراض در زمینه داشته باشند، میتوانند درخواست خویش را از تاریخ نشر این اعلان الی ده (۱۰) روز کاری طور کتبی توأم با دلایل آن به ریاست تهیه و تدارکات وزارت زراعت، آبیاری و مالداري وفق احکام شماره ۵.۷۸ طرز العمل تدارکات بانک جهانی ارائه نمایند. این اطلاعیه به معنی عقد قرارداد نبوده و الی تکمیل میعاد فوق الذکر و طی مراحل قانونی بعدی، قرارداد منعقد نخواهد شد.

Notification of Intention to Award

Employer: Ministry of Agriculture, Irrigation and Live Stock (MAIL)

Project: Emergency Agriculture & Food Supply (EATS) Project

Contract title: Improvement Works of Saleh Abad Irrigation Scheme (Located at Saleh Abad Village, Enjil District, Herat Province) & Nawsan Irrigation Scheme (Located at Nawsan Village, Enjil District, Herat Province).

Country: Islamic Republic of Afghanistan

Loan No./Credit No./Grant No.: TFOB3535/IDA Grant No. D7120/AF

RFB No: AF/MAIL/EAT-H093-H094-CW-RFB

This Notification of Intention to Award (Notification) notifies you of our decision to award the above contract. The transmission of this Notification begins the Standstill Period. During the Standstill Period you may:

- Request a debriefing in relation to the evaluation of your Bid, and/or
- Submit a Procurement-related Complaint in relation to the decision to award the contract.

1. The successful Bidder

Name: Qalay Bost Achikzai Construction Company and Khudainoor Barak Construction Company (JV)
Address: Lashkargah, Helmand, Afghanistan
Contract price: 26,416,333.50 Afghani

2. Other Bidders:

Name of Bidder	Bid price	Evaluated Bid price (if applicable)
Unic Wahaj Construction Company	29,310,407.70	29,310,407.70
Idrees Obaid Construction Company	29,158,166.60	30,158,166.60
Dawrani C & RB C	30,804,126.00	30,804,157.00
Bakhtar Pairoz CC	31,904,007.00	31,904,051.70
Crystal Afghan CC	33,708,102.25	33,708,118.60
KAVOSHGARAN R & CC	36,665,654.00	36,735,654.10
Yousif Zia C & R B C	27,657,881.80	38,889,881.80
National Gold CC	41,272,359.75	41,272,359.75
Rahman Reza CC	45,164,208.00	45,164,208.00
Ascent Afg Group of Companies C & Engineering	46,444,703.00	46,179,703.00
Tariq United CC	49,849,507.63	50,044,559.88

3. Reason/s why your Bid was unsuccessful

The main reason for the non-responsive bidders are:

A) High Price,

4. How to request a debriefing?

DEADLINE: The deadline to request a debriefing expires at midnight on 24-Feb-2021 at 12:00 AM local time.

You may request a debriefing in relation to the results of the evaluation of your Bid. If you decide to request a debriefing your written request must be made within three (3) Business Days of receipt of this Notification of Intention to Award.

Provide the contract name, reference number, name of the Bidder, contact details; and address the request for debriefing as follows:

Attention: [Mohammadullah Sahil]

Title/position: [Procurement Director]

Agency: [Ministry of Agriculture, Irrigation and Live Stock]

Email address: mohammadullah.sahil@mail.gov.af

If your request for a debriefing is received within the 3 Business Days deadline, we will provide the debriefing within five (5) Business Days of receipt of your request. If we are unable to provide the debriefing within this period, the Standstill Period shall be extended by five (5) Business Days after the date that the debriefing is provided. If this happens, we will notify you and confirm the date that the extended Standstill Period will end.

The debriefing may be in writing, by phone, video conference call or in person. We shall promptly advise you in writing how the debriefing will take place and confirm the date and time.

If the deadline to request a debriefing has expired, you may still request a debriefing. In this case, we will provide the debriefing as soon as practicable, and normally no later than fifteen (15) Business Days from the date of publication of the Contract Award Notice.

5. How to make a complaint?

Period: Procurement-related Complaint challenging the decision to award shall be submitted by midnight, [24-Feb-2021] (12:00 AM).

Provide the contract name, reference number, name of the Bidder, contact details; and address the Procurement-related Complaint as follows:

Attention: [Mohammadullah Sahil]

Title/position: [Procurement Director]

Agency: [Ministry of Agriculture, Irrigation and Live Stock]

Email address: [mohammadullah.sahil@mail.gov.af]

At this point in the procurement process, you may submit a Procurement-related Complaint challenging the decision to award the contract. You do not need to have requested, or received, a debriefing before making this complaint. Your complaint must be submitted within the Standstill Period and received by us before the Standstill Period ends.

Further information:

For more information see the Procurement Regulations for IPF Borrowers (Procurement Regulations) [https://policies.worldbank.org/sites/ppf3/PPFDocuments/Forms/DispPage.aspx?docid=4005] (Annex III). You should read these provisions before preparing and submitting your complaint. In addition, the World Bank's Guidance "How to make a Procurement-related Complaint" [http://www.worldbank.org/en/projects-operations/products-and-services/brief/procurement-new-framework#framework] provides a useful explanation of the process, as well as a sample letter of complaint.

In summary, there are four essential requirements:

You must be an 'interested party'. In this case, that means a Bidder who submitted a Bid in this bidding process and is the recipient of a Notification of Intention to Award.

The complaint can only challenge the decision to award the contract.

You must submit the complaint within the period stated above.

You must include, in your complaint, all the information required by the Procurement Regulations (as described in Annex III).

6. Standstill Period

DEADLINE: The Standstill Period is due to end at midnight on 24-Feb-2021 at 12:00AM (local time).

The Standstill Period lasts ten (10) Business Days after the date of transmission of this Notification of Intention to Award.

The Standstill Period may be extended as stated in Section 4 above.

حسین علی کریمی

بیش از چهل سال است که با تجربه‌ی ترس، کشتار، تبعیض و خشونت زندگی می‌کنیم و این تجربه‌ها همچنان در حال تکرار شدن و قربانی گرفتن از ماست. اما همچنان به بهانه‌ی جهاد، برپایی نظام اسلامی، ایجاد حکومت اسلامی و مبارزه با تجاوز خارجی بر طبل جنگ کوبیده می‌شود. ظاهراً قصه ناکامی‌ها، شکست‌ها و رنج‌های ما پایانی ندارد. چرا که هیچ‌کدام از داشته‌های تاریخی ما، ارزش‌ها و فرهنگ ما نتوانستند صورت‌بندی تدویم جنگ را تغییر دهند. ظاهراً جنگ، همچنان قرار است خواب‌های ما را پریشان کند و سیر آوارگی ما تکرار شود. به نظر می‌رسد ما به یک بن‌بست تاریخی و عقلانی از خوانش و فهم وضعیت‌مان دچار شده‌ایم. بن‌بستی که تلاش می‌کنیم گره آن را در دوحه باز کنیم. آیا ممکن است؟!

بر اساس برنامه‌ی «داده‌های جنگ دانشگاه اویسالا»، از سال ۱۹۴۶، ۲۵۴ منازعه‌ی مسلحانه رخ داده است که ۱۱۴ مورد به‌عنوان جنگ (یعنی درگیری‌ای که منجر به مرگ بیش از هزار نفر در سال شده) رده‌بندی می‌شوند. از پایان جنگ سرد، شمار منازعات مسلحانه به طرز چشمگیری کاهش یافته است. از میان ۳۳ منازعه‌ی مسلحانه‌ای که در سال ۲۰۱۳ ثبت شده است، تنها هفت مورد به‌عنوان جنگ رده‌بندی شده‌اند که نسبت به سال ۱۹۸۹، پنجاه درصد کاهش داشته است.

عوامل متعددی در کاهش منازعات مسلحانه دخیل بوده‌اند از جمله از میان رفتن جنگ‌های نیابتی، فرآیندهای دستیابی به صلح سازمان ملل متحد و توسعه‌ی اقتصادی. پژوهش‌های «گزارش امنیت انسانی» نشان می‌دهد که مذاکرات صلح و توافقی‌های آتش‌بس حتماً زمانی که ناموفق عمل کرده‌اند در کاهش خشونت درگیری‌ها نقش داشته‌اند. در سال ۲۰۱۳، شش توافقنامه‌ی صلح امضا شد و چهار مورد در سال ۲۰۱۲ به تصویب رسید. در سال‌های اخیر، برخلاف تصورات معمول، به نظر می‌رسد یاد گرفته‌ایم که چطور به صلح دست یابیم و آن را برقرار و حفظ کنیم.

قوانین درگیری‌های مسلحانه و حقوق بشر به همراه دیوان کیفری بین‌المللی، دادگاه‌های جرائم جنگی، تحریم‌های اقتصادی و نظامی و کمیسیون‌های حقیقت‌یاب از غیرنظامیان محافظت می‌کنند. اگرچه هنوز مالکیت و استفاده از سلاح‌های هسته‌ای که برای اکثر کشورها غیرقانونی است در سطح جهانی ممنوع نشده، قوانین بین‌المللی مالکیت و استفاده از سلاح‌های ویران‌کننده‌ای همچون سلاح‌های شیمیایی و بیولوژیک، مابین ضدنفر، بمب‌های خوشه‌ای و لیزرهای کورکننده را منع می‌کنند. رشته‌های دانشگاهی مربوط به مطالعه‌ی جنگ و صلح مجموعه‌ای غنی از پژوهش‌هایی را فراهم آورده‌اند که به

چرا ما با تجارب صلح جهانی بیگانه‌ایم؟

و یا بسیاری از کشورهای درگیر منازعه، نگرفتیم؟ برای توجیه وضعیت، گاهی انگشت اتهام را به‌سوی پاکستان، ایران و گاهی به‌سوی آمریکا چرخانیم و آن‌ها را مسئول شکست و ناکامی خود دانستیم. اما آیا خودمان نقشی در خلق وضعیت نداشتیم؟ با وجود آن‌که در چهل سال گذشته، صدها قرارداد صلح در جهان امضا شد و بسیاری از خونبارترین جنگ‌های تاریخ به صلح ختم شدند اما تجربه‌های صلح جهانی، هیچ تأثیری بر کاهش خشونت و قطع جنگ در انسان افغانی ایجاد نکرد.

تقریباً نیم‌قرن تجربه فراموش‌شدگی، آوارگی، طردشدگی، جنگ و خشونت را در افغانستان به‌دوش می‌کشیم و همچنان این صورت‌بندی بدون تغییر در حال پیشرفت است. نیم‌قرن در بحران و خون شناوریم. اما هنوز حس سیری‌ناپذیر خلق فاجعه، کشتار و خشونت در ما نه‌شین نکرده است. ما به خلق فاجعه عادت کرده‌ایم. گویی از سلاخی فرخنده و سنگسار رخشانه لذت می‌بریم و دوست داریم دیگران را نیز در این لذت شریک کنیم. از بازنگشتن عزیزان‌مان در درون ما دلهره‌ای ایجاد نمی‌شود. ظاهراً خشونت، بخشی از ما و ما بخشی از خشونت شده‌ایم. به نظر می‌رسد ما هنوز مسأله‌مان را پیدا نکرده‌ایم. مادامی که مسأله‌های‌مان را پیدا نکنیم و درباره آن نیندیشیم، نمی‌توانیم مسیری برای تغییر بیابیم.

چه چیزی مسأله است؟

پاسخ به این پرسش دشوار است. من عمیقاً نمی‌دانم چه چیزی مسأله است. ما با جنبه‌های ناشناخته‌ای از وضعیت و فهم مسأله روبرویم که شاید هیچ‌وقت نتوانیم پاسخی برای آن بیابیم. به‌لحاظ تاریخی، انباشت رنج و تداوم فاجعه در ما وضعیتی به‌وجود آورده که به هر چیزی برای رهایی جنگ انداخته‌ایم، اما پس از مدتی آزمون و خطا متوجه شده‌ایم که انتخاب ما اشتباه بوده است. در نیم‌قرن گذشته ما همیشه در یک وضعیت مشابه قرار داشته‌ایم؛ وضعیتی در حال سقوط. در چنین حالتی به هر چیزی برای نجات و بازگشت به وضعیت تاب‌آور قبلی، هجوم برده‌ایم. در نتیجه اولین چیزی را که به دست‌مان آمده است بهترین معیار، ایدئولوژی، روش، نظام و یا مناسب‌ترین مدل برای نجات خودمان دانسته‌ایم. در چنین وضعیتی طبیعی است که فرصت اندیشیدن، تئوریزه‌ساختن مفاهیم، ساخت تفکر و آگاهی از ما سلب شود. حقیقتی که اکنون نیز در حال تکرار است. شاید بتوان گفت مسأله ما فهم نادرست از وضعیت تاریخی و فرهنگی است. ما نیاز به فرصت بازاندیشی فرهنگی، گذشته و تاریخ خود را داریم. فرصتی که در آن بتوانیم تفکر کنیم، درس بگیریم و مسیری را بیابیم. از درون این اندیشیدن و فهم تاریخی و فرهنگی شاید زمینه‌های صلح پایدار به‌وجود بیاید و از آن بن‌بست تاریخی و عقلانی رهایی یابیم.

چندین انفجار آغاز می‌کند و شب در مراسم عزای یکی از اعضای خانواده و یا بستگانش شرکت می‌کند. و این قصه فردا دوباره تکرار می‌شود. در خاورمیانه، همیشه زمان برای عشق‌ورزیدن، دوست‌داشتن و زندگی کوتاه است. مردم به خداحافظی‌های تلخ عادت کرده‌اند. در این بین اما رقابت عجیبی میان گروه‌های بنیادگرا، راست محافظه‌کار و حکومت‌های توتالیتر برای تولید خشونت و موجه‌نشان دادن آن است. ارزش‌های رادیکال دینی، فرهنگ‌های واپس‌گرا، نظام‌های سیاسی، گروه‌های سیاسی و ملی‌گرا و ... به طرز وحشت‌باری به دنبال استیلا و همونی‌خویش‌اند. گویی همه چیز در خدمت تولید خشونت و جنگ عمل می‌کنند.

داستان من به‌عنوان به یک افغان، متفاوت از وضعیت انسان خاورمیانه‌ای نیست. چرا که در بسیاری از موارد ما دارای تجربه‌های تاریخی، فرهنگی، سیاسی و اجتماعی مشترکی هستیم. پدران و مادران من به واسطه جنگ و خشونت، سیزی‌وار به یک آوارگی ابدی محکوم شدند و در هیاهوی تلاطم آب‌های دریاها و مرزهای ناشناخته یونان، استرالیا و ... به فراموشی سپرده شدند. نسل فعلی ما نیز به همین سرنوشت محکوم است و چه بسا اگر همچنان به چرابی جنگ، خشونت و ساختارهای خلق تبعیض، منتقدانه نیندیشیم، فرزندان ما نیز به آوارگی ابدی، محکوم خواهند شد.

مهم‌ترین سوال این است که چرا ما در طول نیم‌قرن اخیر، هیچ درسی از آنچه اروپا از جنگ جهانی دوم آموخت

انسان خاورمیانه‌ای صبح را با چندین انفجار آغاز می‌کند و شب در مراسم عزای یکی از اعضای خانواده و یا بستگانش شرکت می‌کند. و این قصه فردا دوباره تکرار می‌شود. در خاورمیانه، همیشه زمان برای عشق‌ورزیدن، دوست‌داشتن و زندگی کوتاه است. مردم به خداحافظی‌های تلخ عادت کرده‌اند.

درک چگونگی آغاز جنگ‌ها، پیشگیری از وقوع آن‌ها، و پایان‌بخشیدن به آن‌ها کمک می‌کنند. البته هیچ رویکرد یا نظامی بی‌نقص نیست اما متوجه شده‌ایم که چگونه کمبود منابع، تغییرات اقلیمی، فشارهای اقتصادی، جابه‌جایی پناهندگان و نزادپرستی، همه می‌توانند آتش درگیری‌ها را برافروزند. ما اهمیت تاریخ و فرهنگ و نقش جنسیت را در جنگ‌ها فهمیده‌ایم و می‌دانیم که برخی از نظام‌های سیاسی می‌توانند احتمال وقوع درگیری‌ها را کاهش یا افزایش دهند. مهم‌تر آن‌که متوجه شده‌ایم که خطر جنگ میان کشورها در حال افزایش است و احتمال یک جنگ بزرگ میان کشورها را نمی‌توان نادیده گرفت.

بن‌بست تاریخی و عقلانی ما از خوانش و فهم وضعیت

با وجود تلاش‌های وسیع جهانی و منطقه‌ای برای خلق جهان‌گیری از خشونت و جنگ، به نظر می‌رسد که داستان در خاورمیانه متفاوت است. انسان خاورمیانه‌ای صبح را با

دکتره‌ی، اوبولگولو و مالداری وزارت
وزارت زراعت، آبیاری و مالداری

د افغانستان اسلامی جمهوریت
جمهوری اسلامی افغانستان

معینیت مالی واداری
ریاست تهیه و تدارکات
امریت تدارکات اجناس و خدمات غیر مشورتی

«دعوت به داوطلبی روش باز ملی»

شماره دعوت به داوطلبی: MAIL/PD/NCB/G-7/1400

ریاست تهیه و تدارکات وزارت زراعت، آبیاری و مالداری از تمام داوطلبان واجد شرایط دعوت مینماید تا در پروسه داوطلبی پروژه (تدارک، انتقال و توزیع ۱۷ قلم وسایل پروسس مواد غذایی برای ۳۸۰ خانم در ولایات کابل، بغلان و پروان) تحت شماره تشخیصی MAIL/PD/NCB/G-7/1400 اشتراک نموده و آفرهای سربسته خویش را مطابق شرایط شرطنامه طبق قانون و طرز‌العمل تدارکات عامه الی ساعت ۱۰:۰۰ بجه قبل از ظهر روز دوشنبه مورخ ۱۸/۱۲/۱۳۹۹ ارائه نمایند. آفرهای ناوقت رسیده و انتریتی قابل پذیرش نمی‌باشد. تضمین آفر مبلغ (۲۷۰,۰۰۰) دوصدو هفتاد هزار افغانی طبق شرطنامه، و شرایط اهلیت (طبق ماده ۱۷ قانون تدارکات عامه) میباشد. آدرس مکان جلسه: اتاق جلسات آفرگشایی منزل دوم، تعمیر حفظ و مراقبت، عقب ریاست منابع بشری، وزارت زراعت، آبیاری و مالداری. داوطلبان میتوانند اسناد مکمل داوطلبی را از وب سایت اداره تدارکات ملی www.npa.gov.af داونلود نمایند. در صورت عدم داونلود از وب سایت، میتوانند شرطنامه را در سی دی یا فلش دیسک بشکل سافت و مجانی از امریت تدارکات اجناس و خدمات غیر مشورتی ریاست تهیه و تدارکات واقع تعمیر معینیت مالی واداری منزل اول وزارت زراعت، آبیاری و مالداری بدست آورند.

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: ذکی دریابی
zaki.daryabi2@gmail.com

سردبیر چاپی: م. علی جاوید مالکی
۰۷۰۲۲۷۷۵۰۶

سردبیر آنلاین: الیاس نواندیش

گزارش‌گران و خبرنگاران: ایوب‌زمر ملک‌نژاد، جلیل رونق، خادم حسین کریمی، سهراب سروش، عابر شایگان، عبدالواحد حیدری، عصمت‌الله سروش، لطف‌علی سلطانی، لیاقت لایق، هادی خوشنویس و واجد روحانی

مترجم: جلیل پژواک

ویراستار: شیر مهریار

صفحه آرا: رضا مظفری

ارتباطات و روابط عمومی: محمدحسین جویا
dailyetilaatroz@gmail.com

آی‌میل: dailyetilaatroz@gmail.com

آدرس: کابل، کارته‌سه
شماره تماس: ۰۷۲۹۱۱۹۵۵۱ - ۰۲۵۰۱۸۷ - ۰۲۵۰۱۸۷

توزیع: کانون فرهنگی زنگ صبح ۰۷۴۴۰۲۱۹۵۲

شماره تماس: ۰۷۶۷۱۵۲۰۲۲ - ۰۷۶۷۴۳۵۷۷۷

توزیع: کانون فرهنگی زنگ صبح ۰۷۴۴۰۲۱۹۵۲